

Publicerad 2020-01-26 19:14 av Bossepoet från Österbotten

EPIGRAM.

Glöm ej att Gud förblir den starka vinden,
i en stilla andakt skall du falla ned.
Skrattet är en paradox, om ej vår sed.
Du skall aldrig förbruka ödmjukheten.

Kära smek kan väl Suspekt av handen,
förivra dej, att du nu i smärtor kved.
Du förblir kvinna, om annat kön ej bed.
Stackare som tillhör människobarnen.

Böjer vinden slyets gröna hjässa
spegelbilden är den samma som i går.
Vi skall minnets glädje nu förgäta.

Hånad vid altarringen på knä jag står,
tvungen ödmjukt be i denna mässa.
Nu brustna sårskorpor blodvite får.

© Bosse 26 januari 2020.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bossepoet från Österbotten med Poeter.se id #53281 innehar upphovsrätten